

Logaške NOVICE

Glasiilo Občine Logatec

oktober 1995

št. 9 letnik XXVI

Spet domači kruh

V Gor. Logatcu so pred mesecem dni ogreli peč v novi pekarni. Idrjičana Anka in Jakob Cigale sta jo postavila, prepričana, da je pekarna v Logatcu potrebna. Res, razen uveljavljenega lažanskega kruha, ki ga pečejo v pekarni Borisa Pajntarja ni kruha, ki bi bil narejen v Logatcu za trgovsko ponudbo. Poleg tega je na njuno odločitev pomembno vplivala geografska lega Logatca, sečišča mnogih pomembnih prometnih smeri.

V pogovoru sta podjetnika spregovorila o tem in onem, kako so tekle priprave, kako sta se morala potruditi za vsa potrebna soglasja in kako so jima na logaški upravni enoti in na občini v mejah zakonitega, seveda, brez odlašanja izdajali odločbe in druge potrebne papirje. Oba Cigaletova sta že doslej delala v pekarstvu, zato sta vešča svoje obrti. Za začetek ponujata bel in polčrn ter ržen kruh, sveže žemljice, pletenke, habance itn. Kot posebnost ponujata domače pecivo, ki ga pripravljata ročno in je zato zelo podobno tistemu, ki ga gospodinje z znanjem in ljubeznijo peko doma.

Cigaletova urejata še ločen prostor za drobno prodajo, potem se bosta povsem posvetila svojemu kruhu, ki ga imata rada in ki bo okusen tudi nam; tako upata. Vložek v tolikšen obrat, kot je, denimo, ta pekarna, pomeni zasebniku izjemno veliko tveganje. Malo jih je, ki tvegajo, še manj tistih, ki zares tudi uspejo v poslu. Upajmo, da bosta Cigaletova med njimi.

Janez Gostiša

SPET DOMA

Logaški oktet se je vrnil s tritedenske pevske turneje po Argentini. Gostoval je v večini slovenskih kulturnih domov, nastopil v tretji največji operni hiši na svetu v teatru Colon, obiskal nekaj uspešnih slovenskih podjetnikov. O dogodkih, kakršen je bil, denimo, sprejem na slovenski ambasadi v Benos Airesu, o podobah iz Mendoze in Barilocho, o nastopih boste, spoštovani bralci, lahko brali v naslednjih številkah časopisa, saj menimo, da bo branje zanimivo, saj ne bo govorilo le o petju, prihodih in odhodih z odra.

Danes pa objavljamo zapis vodje pripravljalnega odbora za obisk Logaškega okteta v Argentini, g. Jerneja Tomazina.

Na fotografiji: oktet z maestrom Omarjem Brandanom na aveniji 9. julij v Buenos Airesu.

LOGAŠKE NOVICE

Glasiilo Občine Logatec. Glavni in odgovorni urednik Janez Gostiša. Tisk, oblikovanje in tehnično urejanje "mali" Logatec. Naklada 3000 izvodov. Glasiilo prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Po mnenju ministrstva zainformiranje R Slovenije, št. 23/370-92 šteje glasiilo med proizvode informativnega značaja iz 13. tč. tar. št. 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

POZDRAVLJENE VE, ORGLE NOVE

Človek kar težko najde primerne besede za dejanja in dogodke, ki se zgodijo, denimo, enkrat na sto let. Eno takih predstavljajo nove orgle v dolnjelogaški cerkvi. Kako težko je pravzaprav z okornimi besedami odsliskati premnoga prizadevanja, ki so bila potrebna za tolikšen podvig, kot je zbrati 16 milijonov tolarjev za nakup enega samega samcatega inštrumenta! Koliko drobnih darov, koliko velikih naporov, koliko opravljenih poti, koliko odgovornosti za izbor izdelovalca, koliko pogovorov in dogovorov, koliko akcij, katerih izkupiček je bil namenjen

nakupu, je bilo potrebnih za to, da lahko poslušamo zvoke novega inštrumenta!

Leta 1895., tedaj natanko pred sto leti, so bile blagoslovljene orgle iz delavnice bratov Rieger, ki so svojemu namenu služile do letošnjega februarja. Res je že davno pokojni organist Alojz Velkravh moral postoriti to in ono, da so orgle še kolikor toliko dopadljivo pele. Obnova cerkvene notranjštine in kora pred desetimi leti pa so uravnoveženost tega inštrumenta usodno načele; zračna vlažnost je naravnost neverjetno vplivala na orgelski zvok in ga vse po-

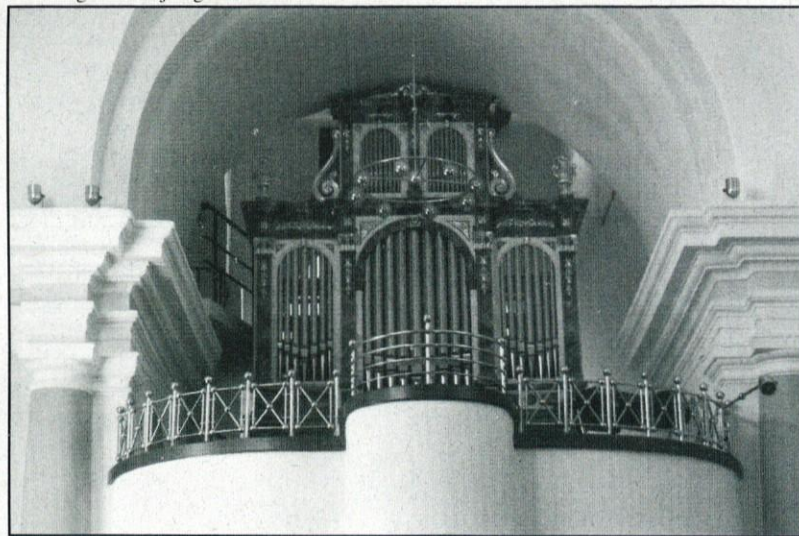
gosteje popolnoma razobličila. Odtod tudi razlogi za odločitev o zamenjavi inštrumenta. Naj zapišem še, da bo del orgel še služil svojemu namenu potem, ko bo primerno saniran in dopolnjen, eden prejšnjih registrov pa je vdolan tudi v te, nove orgle.

Nove orgle je 29. oktobra pri deveti maši blagoslovil pomožni ljubljanski škof g. Alojz Uran. Prvič po blagoslovu so v vsej svoji polnosti zadonele v Slavi! Visonajeve maše. Igrala je Mihaela Gostiša, pel je mešani pevski zbor Adoramus pod vodstvom Marjana Grdadolnika. Igrala sta tudi Gabi Zagoričnik in Primož Malavašič, ki je posamezne registre in njih kombinacije prikazoval, kakor jih je opisoval msgr. Vladko Pirih. Orgle imajo tri manuale (tipkovnice) in radialno postavljeno pedalno klaviaturo, 23 registrskih tipk in tremolo. Orgelska omara je zasnovana enako, kot je bila prejšnja, z dodatkom za nove registre, ki jih poprej ni bilo (t.i. jezičniki). Zvočnost novega inštrumenta bi bila še močnejša, če bi bil postavljen na kakem drugem mestu v cerkvi, tako pa, žal, sorazmerno nizka obočna pregrada prav pred orglami "popije" precej zvoka; takšne so gradbene danosti in prek njih ni bilo mogoče.

Naj tudi te orgle pojo sto let!

Janez Gostiša

Nove orgle v dolnjelogaški cerkvi novembra 1995

KITAJSKE RAZGLEDNICE

Jamarska zveza Slovenije je med 18. februarjem in 19. marcem letos organizirala prvo slovensko jamarsko odpravo na Kitajski kras. Odprave se je udeležilo 13 jamarjev iz šestih jamarskih društev. Jamarsko društvo Logatec smo zastopali: Andrej Mihavec, Štefan Hren in Miran Nagode. Občina Logatec nam je finančno pomagala, za kar se županu lepo zahvaljujemo.

Kitajska ima prek 600.000 km² (trideset Slovenij) krasi in je zaradi

izredne zakraselosti, starih kamnin in vpliva tropskega podnebja pravi izziv tudi za slovenske jamarje. Pri raziskovanju smo sodelovali s krasoslovci iz Guilina, mesta, ki leži kakih 600 kilometrov severo-zahodno od Hong Konga. Naše delovno področje je bila okolica vasi Libo, 700 km zahodno od Guilina, kjer smo na novo odkrili 28 jam in v njih izmerili 23 km novih rogov.

Pot do kraja, kjer smo delali, je bila dolga in zanimiva. Vodila je skozi Peking, kjer smo si, seveda, ogledali kitajski zid in Prepovedano mesto. Ustavili smo se tudi v Xianu, kjer so leta 1974 odkrili 8000 glinenih vojščakov iz obdobja 1. kitajskega cesarja Quina. Še posebno pa je bilo zanimivih zadnjih 700 km, ki smo jih prevozili v razpadajočem kombiju. Življenje, delo, prehranjevanje ter raziskovanje jam v subtropskem

okolju pa ima prav tako svoje posebnosti. Vabim vas, da si v naslednjih nekaj številkah Logaških novic preberete del tistega, kar smo doživeli na naši poti.

Miran Nagode

Obvestilo

Gradivo za decembrsko številko Logaških novic bodi oddano do 4. decembra. Novice bodo izšle 15. dne v mesecu.

Akcija "Prvih 15 minut" ali Le skupaj bomo zmogli!

Vsako dejanje, humano ali ne, ima svoj začetek in svoj konec. Pri začetku sleherne graditve postavijo temeljni kamen, na koncu pa zgradbo slovesno predajo namenu. Med začetkom in koncem dostikrat preteče veliko vode, nas, bežne opazovalce, pa sploh ne zanima težko delo in samoodpovedovanje tistih, ki so po začetku konec sploh omogočili.

Ko se ob koncu zbiranja denarja za nakup reševalnega vozila oziram po preteklosti, si ne morem kaj, da se ne bi spomnil prav osrednjega dela te podjetnosti.

Zgodaj letošnje spomladi smo se obrtniki, člani Obrtne zbornice Logatec, odločili, da bomo zaradi nemogočih razmer v urgentnem zdravstvu omogočili nakup reševalnega vozila. Organizacijski odbor so sestavljali: Berto Menard, Edvard Šinkovec, Tone Mali, Ferdo Krvina, Stane Gruden, Janez Petek, Franc Mihevc, Alojz Molc, Robert Koprivnjak, Brane Orešnik, Andrej Zelenec, Janez Šabec, Tone Treven, Janez Gostiša. Med kmeti so akcijo vodili: Vinko Mihevc, Alojz Maček, Zvone Puppis, Tone Merlak st., Marjan Pišljarij ml., Ivan Markič, Ivan Petrovič, Franc Kobal; pri podjetjih zunaj Logatca se je za stvar zavzel tudi Marjan Pišljarij ml. Idejo smo predstavili vodilnim v logaškem zdravstvenem domu, pa tudi logaškemu županu. Sestavili smo delovni načrt akcije, odločili smo se, da bomo potrebni denar zbirali na več načinov. Najprej smo obiskali vse obrtnike, člani Obrtne zbornice Logatec, naslednja stopnička so bila podjetja v privatni lasti, vsa večja družbena podjetja in kmetovalci naše občine. In dalje, obrnili smo se tudi na podjetja, ki nimajo sedeža v logaški občini, so pa gospodarsko ali politično povezana z nami. Obiskali smo tudi vse logaške stranke in tudi župnijske urade.

O vmesnih rezultatih zbiranja denarja smo občane obveščali prek kabelske televizije, izobešenih plakatov in Logaških novic. Naš slogan: Skupaj bomo zmogli! se je uresničil zaradi nesebičnega dela organizacijskega odbora in vseh darovalcev, ki so nas podprli finančno pa tudi bodrili v najtežjih trenutkih; prav teh pa ni bilo malo.

Za skoraj enak denar, kot bi ga morali odšteti za vozilo domačega proizvajalca, smo dobili ta hip najmodernejše opremljeno vozilo v Evropi, in sicer kombi Mercedes Benz sprinter z ameriško in švicarsko medicinsko opremo za oživiljanje. Da tako kakovostnih inštrumentov v logaškem zdravstvenem domu niso imeli, ni treba posebej poudarjati. Hkrati pe je bilo treba skupaj z vodstvom logaškega Zdravstvenega doma biti bitke na Reševalni postaji v Ljubljani, na Zavodu za zdravstvo in pri dobaviteljnih vozilih in opreme; dosegli smo marsikaj, tudi oprostitve plačila carine za vozilo ni bila malenkost.

In - konec junija smo slavnostno prevzeli in blagoslovili naše reševalno vozilo, vendar akcija še ni bila končana. Še naprej smo zbirali sredstva za medicinsko opremo tako da smo reševalno vozilo dejansko prejeli v začetku septembra. Sledila so usposabljanja naših zdravnikov in tehnikov na modernih medicinskih napravah, vozniki pa so se usposabljali na reševalni postaji v Ljubljani.

Vozilo je prevzelo nujno službo sredi oktobra tega leta. No, pa smo na koncu osrednjega dela; sledi samo še konec z razglasitvijo rezultatov.

Za akcijo "Prvih 15 minut" smo zbrali prispevek obrtnikov, zasebnih in družbenih podjetij, kmetov, občanov, političnih strank in župnišč, občinskega proračuna v znesku 15.616.578,07 tolarjev, k temu smo prišteli še 35.314,50 tolarjev obresti. Vse skupaj je dalo 15.652.072,57 tolarjev. Pokriti pa je bilo treba stroške: za opremljeno vozilo 13.211.689,00 tolarjev, za napis na vozilu, za 2 mobitela (tudi za zdravniški avto), za tisk obvestil, za natečaj za šolski spis "Človek, podaj mi roko", za foto dokumentacijo, za stroške potrdil o plačilu, za fotokopije 603.216,75 tolarjev, vsega skupaj je bilo za 13.814.905,75 tolarjev stroškov. Na koncu (3.11.1995) je ostalo še 1.837.166,82 tolarjev presežka.

Čisto zares: ustvarili smo presežek! Na seji 3.novembra, na kateri so bili poleg članov organizacijskega odbora še župan g. Slavko Brenčič in direktor Zdravstvenega doma dr. Jože Skvarča, smo se dogovorili, da bomo denar porabili še za nabavo kardiološkega stola za reševalno vozilo, za nakup zimskih gum, preostanek pa namenili v nakup vozila za nujne potrebe zdravnika. Sedaj ima Zdravstveni dom premalo ustreznih vozil za nujne namene.

Vozilo je premajhno za prevoz vse opreme, ki jo zdravnik potrebuje na terenu (nosila, prenosni aparat za umetno dihanje, medicinski kovčki z zdravili in povoji...) Mnogokrat se zgodi, da dežurni zdravnik zaradi prenatrpanega vozila ne more prepeljati v zdravstveni dom niti lažje ranjenega pacienta, za katerega bi bilo nesmiselno uporabiti reševalno vozilo. Odločili smo se torej, da bomo s preostankom denarja kupili manjše osebno vozilo v karavan izvedbi, v katerega bo mogoče zložiti vse že navedene instrumente in opremo, poleg tega pa prepeljati enega ali dva lažje poškodovana pacienta. Odločiti se bo treba za nakup leto, leto in pol starega vozila, ki bo zadoščalo potrebam logaškega zdravstvenega doma, saj ga bo uporabljal le nujni oz. dežurni zdravnik. V ta avto bo vgrajen tudi eden od že omenjenih mobilnih telefonov, s čimer bomo končno dobili eno samo telefonsko številko, na katero bomo vsak trenutek lahko priklicali zdravnika, pa naj bo ta v zdravstvenem domu ali pri pacientu kjerkoli na terenu. Zdravstveni dom bo to številko objavil v Logaških novicah.

Tako. In čisto na koncu: organizacijski odbor je skupaj z zaposlenimi v zdravstvenem domu opravil za 1,5 milijona tolarjev prostovoljnega dela, kar vsekakor ni majhna številka. Bila pa bi lahko še dosti večja, saj smo upoštevali, da je vrednost ene ure prostovoljnega dela samo 500 tolarjev.

Rad bi se v imenu nas vseh zahvalil vsem članom organizacijskega odbora, saj so dostikrat dali vse od sebe, slišali pa so tudi prenekatero pikro na račun akcije.

Pomemben prispevek k akciji so dali tudi delavci Zdravstvenega doma Logatec, posebej še direktor dr. Jože Skvarča in dr. Katarina Turk, odgovorna za nujno medicinsko pomoč v

NOVA POT ZA GOSPODARSTVO

Rada bi vam, drage bralke in spoštovani bralci, približala svoje vtise in prijetna doživetja s "Srečanja z namenom" v Logaških Žibrah, lepega oktobrskega sobotnega popoldneva. Posebno pozornost je predstavljalo že vabilo, ki sem ga prejela kljub temu, da sem Logatčanka šele kratak čas.

Namen srečanja je bila ustanovitev Gospodarskega foruma za Notranjsko, pogovor s predstavniki SDSS v zvezi z omenjeno temo in drugimi aktualnimi zadevami in ne nazadnje obisk tistih, ki v dolini, predvsem politično in administrativno, urejajo življenje ljudi na planini.

Domačini so, kot je dejal tajnik SDSS gospod Branko Grims, poskrbeli za vse, tudi za lepo vreme in se izkazali kot dobri organizatorji; s svojim prihodom je pomen dogajanja pridal tudi predsednik ljubljanskega mestnega sveta gospod Dimitrij Kovačič.

Idejo o ustanovitvi regijskega Gospodarskega foruma SDSS je s spodbudnimi pozdravnimi besedami utemeljil predsednik GF dr. Jože Zagožen. Prisotnim je pojasnil osnovna izhodišča delovanja GF in opredelitev stališč socialdemokratskega GF do večne aktualnih gospodarskih vprašanj.

Z besedami poznavalca razmer je ocenil trend rahlega gospodarskega oživiljanja, ki sicer le nakazuje možno reševanje akutnega problema nizkih plač, pomanjkanja denarja za naložbe in za razvoj sploh. Zasluge za nekoliko ugodnejša gospodarska gibanja pa je pripisal, ne vladi, temveč načelni politiki Banke Slovenije in predvsem delavnosti in podjetniškemu duhu Slovencev. Nezaposlenost v državi je še vedno zaskrbljujoča, predvsem zato, ker veliko socialno breme obremenjuje gospodarstvo, ga s tem destabilizira in onemogoča njegov razvoj in krepitev. Javna poraba je prevelika in se še povečuje. Proračunska sredstva za znanstveno-raziskovalno področje se namesto v okviru nacionalnega raziskovalnega programa porabljajo v okviru lobijev, vezanih na vladajočo stranke.

Večino podjetniške družbe pesti problem nerealnega tečaja tolarja, nekonkurenčen uvoz in praksa neljalne konkurence ter inflacijski faktor, ki učinkuje dvakratno: vkalkuliran v nabavne cene in obresti.

Sicer pa o obrestih še to: so previsoke, razloge za to gre v dokajšnji meri iskati v bančnih principih dela. Sposojen denar je predrag, da bi z

njim lahko ustvarjali ugodne poslovne rezultate.

Čeprav se plače realno ne povečujejo pa se je celoten strošek dela bistveno povečal. Na račun dajatev, ki so vezane na plače. Realna rast plač pa ne rezultira v večji produktivnosti. Trgovanje z vrednostnimi papirji ustvarja velike neobdavčljive dobičke. Vladajoča koalicija si je s pomočjo vlade in fi-

racionalizacijo poslovanja, uvajanje novih tehnologij, znanja in znanstvenih dosežkov in opredeljujejo alternativne vire investiranja.

Predsednik socialdemokratskega gospodarskega foruma dr. Jože Zagožen je predstavil še skupno stališče glede plačila nealociranega dela zunanega dolga in fenomena direktorskih plač v smislu limitiranja višine in uveljavljanja konkurenčnih

nančnega lobija izborila ta položaj predvsem zato, da na ta način zagotavlja finansiranje svojih predvolilnih kampanj.

Tudi poteze, ki jih izvaja vlada za zavarovanje monopolnega položaja privilegiranih bank so za razvoj in rast podjetniške iniciative nespodbudne.

Vlada ne sodeluje pri izvrševanju ekonomskih ukrepov, ki bi pospeševali rast gospodarstva, nasprotno, s prevzemanjem propadlih podjetij krepi pozicijo lastništva države. Pomoč države je, namesto na ustvarjanje ugodne klime in sistemskih pogojev za uspešno gospodarjenje, usmerjena na reševanje socialnih problemov v gospodarstvu. Vloga države kot socialnega partnerja pa ostaja v primeru izgradnje stanovanj (predvsem za mlade družine) povsem neopazna.

Z lastninjenjem se gospodarska in s tem tudi politična moč koncentrira in omejuje na privilegirane stranke, banke, sklade in družbe za upravljanje.

Socialdemokratski gospodarski forum ostro nasprotuje vlaganju tujega kapitala takrat, kadar tako vlaganje prinaša naši državi le fizično delo, energetske prekomerno porabo, ekološko nesprejemljive tehnologije in postopke in pa takrat, kadar gre za ogrožanje vitalnih nacionalnih interesov. Podpira pa seveda tista vlaganja, ki imajo za cilj

klavzul za preprečevanje ustanavljanja by pass podjetij.

SDSS si prizadeva, da bi s pomočjo organiziranja v Socialdemokratskem gospodarskem forumu in regionalnih odborih oz. forumih, kakršnega ustanovitev je bila na dnevnem redu tistega popoldneva, uresničevala strankino gospodarsko-socialno politiko in privabila vse tiste, ki sicer niso člani stranke, pa sprejemajo osnovne ideje in merila gospodarskega programa.

Ustanovitev regijskega gospodarskega foruma za Notranjsko, ki združuje občine Borovnica, Cerknica, Cerklje, Idrija, Logatec in Vrhnika je bila utemeljena z izvolitvijo prvega predsednika in predsedstva tega združenja. Prisotni so izrazili popolno podporo gospodu Antonu Maliju iz Logatca. Novi predsednik je z besedami zahvale sprejel novo odgovornost in obljubil delovanje v skladu s predstavljenimi programskimi smernicami.

Družabno srečanje in kulturni program, ki so ga pripravili otroci in mladi iz Logaških Žibrah v Gasilskem domu, so tisto oktobrsko popoldne naredili še lepše.

Morda bo slišati skromno, pa vendarle - iskrena hvala prizadevnim domačinkam in domačinom, gasilcem in mladim za ta dan.

Marija Gale

Obvestilo

o spremembi delovnega časa

Od 1. novembra naprej imajo Občina Logatec, Upravna enota Logatec, Uprava za javne prihodke RS - Izpostava Logatec, Območna geodetska uprava Ljubljana - Izpostava Logatec in Uprava za

obrambo Ljubljana - Izpostava Logatec nov delovni čas, in sicer: ob ponedeljkih in torkih od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. in ob četrtek in petkih od 7. do 14. ure.

Uradne ure za stranke pa so:

- ob ponedeljkih od 8. do 10. in od 11. do 14.30 ure,

- ob sredah od 8. do 12. in od 13. do 16.30 ure,

- ob petkih od 8. do 10. in od 11. do 13.30 ure.

Sprejemna pisarna je za stranke odprta v delovnem času.

ZD. Zahvala velja tudi dr. Zoranu Vodopivcu, ki me je še pred začetkom akcije idejno podprl in tako stal ob strani ves čas akcije. Lahko bi še našteval ljudi, ki so vredni zahvale, mislim pa, da so največje zahvale vredni darovalci, saj brez njih še dolgo ne bi bilo reševalnega vozila v Logatcu. Med samo akcijo se mi je

venomer prikazoval napis na bivšem brojskem perišču: "V slogi je moč". Tam ta napis stoji že dobrih 60 let, pa še vedno drži. Čudno, kaj? No, najbolj važno pa seveda je, da smo složno in skupno zmogli. Vsem in v imenu vseh - hvala!

In še konec po koncu: darovalci v akciji "Prvih 15 minut" pričakujemo

od Zdravstvenega doma in občinske uprave, da skrbno vzdržujeta tako težko pridobljeno višjo kvaliteto življenja prebivalcev in obiskovalcev logaške občine.

Predsednik organizacijskega odbora
Bogdan Oblak

Imejmo se radi!

Tako je pisalo na panoju v prostori osnovne šole "8 talcev" in tako je zapel tudi duo Črni tulipan na začetku tradicionalnega srečanja starostnikov, ki sta ga 1. oktobra pripravila Društvo upokojencev Logatec in Krajevna skupnost Naklo.

Ob pestrem zabavnem programu, v katerem so sodelovali prirčni otroci, invalidsko-upokojenski mešani pevski zbor ter nekateri člani društva, je za veselo vzdušje poskrbel g. Milan Kalan, nekdanji igralec Mestnega gledališča ljubljanskega, ki je odlično povezoval program in ga duhovito dopolnjeval. Povedati je

treba, da g. Kalan za svoje sodelovanje ni hotel nobenega plačila, za kar se mu, seveda, društvo upokojencev tudi prek tega glasila iskreno zahvaljuje.

Posebej je treba omeniti tudi župana g. Brenčiča, ki se je odzval vabilu in naše starejše člane prirčno pozdravil. Z obrazov ljudi sem čutila, koliko jim pomeni prijazna beseda in prisotnost prvega moža naše občine na takih srečanjih.

Po običajni pogostitvi je duo Črni tulipan zapel in zaigral še veliko lepih pesmi in srečanje se je na zadovoljstvo vseh končalo z željo, da se v naslednjem letu zopet srečamo.

Letos je društvo upokojencev izredno aktivno pri organiziranju raznih srečanj. Veliko članov je bilo na pikniku v Raskovcu, posebno navdušeno pa se upokojenci

udeležujejo izletov. Omeniti velja dva izleta z motornim vlakom; vsakokrat se je peljalo kakih 130 članov. Izbrano je bilo čudovito potovanje, in sicer: Logatec, Ljubljana, Jesenice, Bohinjska Bistrica, Nova Gorica, Sežana, Logatec. Taki izleti so nepozabni, društvo pa skrbi, da niso predragi, da so sprejemljivi skoraj za vsakogar.

Društvo že sedaj načrtujejo obiske bolnih upokojencev v decembru. Menim, da so prav humanitarne akcije najbolj pomembne in bi jih bilo treba prednostno ponoviti večkrat v letu.

V slogi, v medsebojnem razumevanju in spoštovanju ljudi je lepo živeti in delati. Zato nam morajo biti besede - Imejmo se radi! - stalno vodilo v našem življenju.

Tatjana

Kostanjevo popoldne

"Mami, mami! Kostanj gremo nabirat v Rovte. Preberi, kaj piše na listu!" Tako se je v naši družini začelo zelo prijetno kostanjevo popoldne, ki ga je organiziral vzgojno varstveni zavod Kurirček. Verjetno so vse družine, ki imajo otroke v starejših oddelkih vrtca, cel teden poslušale novice o organizaciji za otroke zelo zahtevne dejavnosti: danes smo nabirali divji kostanj, da bomo kaj izdelali iz njega; pa še jesenske liste smo nabirali, da jih bomo barvali; več koliko škarniceljev za prodajo kostanjev smo morali narediti; pa denar za prodajo smo tudi pripravili... in še in še. Starše pa je že v ponedeljek vabil velik kostanj na svojo prireditev.

Pa se je le približal kostanjev četrtek, 19. oktober 1995. Že jutro se je pričelo s prirčnimi sončnimi žarki, ki so obetali lep dan in na kupe pečenega, skuhanega in pojedena kostanja. Ob dveh je igrišče pred vrtcem napolnila vesela otroška glasba in kričanje otrok (le kako so lahko bili tako glasni, če so imeli vseskozi polna usta kostanjev in kocič!). Na "banki" si dobil "denar", s katerim si si lahko privoščil kociče ali kostanj. Prodajalci pa so budno pazili, da si odštel zadosti "denarja" in seveda, da si dobil polno porcijo zaželenih dobrot.

Kaj pa vzdušje? Zelo prijetno in razigrano. Otroci so svojo domišljijo lahko uporabili pri izdelkih, ki so jih napravili iz jesenskih gozdnih plovov, listov in papirja ali pa so preprosto risali risbo z velikimi čopiči in barvo, ki ni puščala sledi samo na papirju, ampak tudi po majicah, nosovih, hlačah, mizah... Starši pa so se v prijetnem klepetu in iskanju toplih sončnih žarkov pomenili o vsakodnevnih stvareh, izmenjali kakšno izkušnjo ali pa preprosto opazovali vrvež, ki ga je bilo na igrišču vse polno. Ne vem, koliko kostanja in kocič smo pojedli, tudi ni pomembno, da je bil pečen kostanj malo trd ali da je bil tu in tam kak kuhan kostanj kaj čudnega okusa, pomembno je, da smo bili tam in da nam je bilo prijetno.

Za vse pa se moramo zahvaliti vzgojiteljicam, ki so bile pripravljene to popoldne, organizirati z željo, da bi bilo takih popoldnevov še veliko.

Mami

Obiskali so nas policisti

Včeraj smo imeli kulturni dan. Prvi dve uri smo se pogovarjali o gledališču: kako igra nastane, kdo je režiser.. Kančno smo si šli ogledat lutkovno predstavo. Govorila je, kako morajo otroci v stiski poklicati policijo. Čeprav smo že v četrtem razredu, nam je bila lutkovna predstava zelo všeč.

Že smo mislili, da je vsega konec, ko nam je gospa povedala, da nas zunaj čakajo policisti s konji in z drugimi prevoznimi sredstvi. Hitro

smo se obuli in oblekli ter stekli ven. Najprej smo si vse podrobno ogledali. Konja sta bila zelo mirna, zato smo ju lahko tudi jahali. Vozili pa smo se tudi s kombijem. Najbolj so bili presenečeni ljudje, ki niso vedeli, za kaj gre, kot npr. naš ata. Še najbolj je bilo zanimivo, ko so nas policisti zbasali v kabino, kjer vozijo lopove in tatove. V kabini nas je tako premetavalo, da smo padali drug čez drugega. Ven smo prišli vsi čisto zdelani. Od policistov smo se, žal, kar prehitro poslovili, vendar se z njimi lahko še prehitro spet srečamo!

Ajda Žižek, 4.r.
OŠ Rovte

TSK Valkarton v vrhu smučarskega teka v Sloveniji

Tekaški smučarski klub Valkarton Logatec je imel sredi oktobra svojo letno skupščino. Na njej so ob prisotnosti večine aktivnih članov in ljubiteljev smučarskega teka spregovorili o uspehih za preteklo obdobje in si postavili še večje cilje za prihodnost.

Predsednik kluba g. Boris Obreza je v poročilu o delu kluba za leto 1993 in 1994, poudaril, da je TSK Valkarton že nekaj let zapored v vrhu smučarskega teka v Sloveniji. Tekmovalci iz Logatca tvorijo glavno tekaške smučarske reprezentance naše države. Za promocijo kraja in logaške občine je to pomembna okoliščina, saj so tekmovalci kluba ponesli ime Logatca v širni svet. Tako pozna Logatec vsa Slovenija in tudi širna Evropa. Za doseg vrhunskih ciljev pa klub pričakuje večjo podporo vseh, ki lahko kakorkoli pomagajo pri razvoju tega športa v Logatcu; tudi moralna podpora ni odveč, npr.: lepa beseda ali pozornostni sprejem po uspehih na državnih, svetovnih ali olimpijskih tekmovanjih.

Trener g. Pavel Dornik, ki ima s svojimi pomočniki največ strokovnih zaslug za vse dosežke logaških tekmovalcev, je v svojem prispevku poudaril, da je treba poskrbeti za boljše pogoje dela tekmovalcev. Poseben problem predstavljajo prevozi tekmovalcev na treninge in tekme, ker ima klub premalo svojih lastnih prevoznih sredstev (kombi).

Trener je v svojem poročilu nanižal vse vrhunske dosežke tekmovalcev v sezoni 1994/95. Širša javnost je bila o teh dosežkih že obveščena prek kabelske televizije in dnevnega časopisja. Ponovno je veljal poudarek osvojenemu prvemu mestu v pokalu "Žito", drugemu mestu v pokalu "Emona", skupni zmagi v petih memorialnih oz. pokalnih tekmah v Sloveniji. Pomembni so bili tudi vrhunski rezultati v posamičnih tekih

in štafetnih tekih na svetovnem in državnem prvenstvu leta 1995. TSK Valkarton je na FIS lestvici najboljše uvrščeni slovenski klub, in sicer:

1. TSK Valkarton Logatec 695 točk,
2. TSK Merkur Kranj 652 točk,
3. TSK Unior Olimpija 462 točk.

Direktor podjetja Valkarton g. Franc Jerina je govoril o važnem pomenu promocije podjetja in njegovih izdelkov prek športa. Tako sodelovanje, kot ga ima podjetje Valkarton s tekaškim klubom, ki nosi tudi njegovo ime, je v svetu dobro znan in tržno dokazan. Sodelovanje pa traja samo toliko časa, ko dosežeta oba partnerja odlične vrhunske rezultate. Za preteklo obdobje sta se oba partnerja dopolnjevala, ker sta oba dosegala dobre rezultate: Valkarton na gospodarskem in ekonomskem področju, tekači pa na športnem področju. Direktor upa na uspešno sodelovanje še naprej.

Skupščino tekaškega kluba je

pozdravil g. Marko Mlakar, direktor nordijskih disciplin pri Smučarski zvezi Slovenije. Čestital je trenerju, tekmovalcem in staršem za vse dosežke tekaškega kluba. Naloga kluba je v prvi vrsti vzgoja športnika v zdravo osebnost, kajti do vrhunskih rezultatov pridejo redki izbranci, ki se morajo dokazati v vztrajnim delom. Čas, v katerem živimo, je poln negativnih izzivov od slabe družbe, alkohola, kajenja, pa do uživanja mamil, zato je pomembno, da se mladina ukvarja s športom. Športnik, ki je "zasvojen" s športom, se bo znal odreči vsem negativnim izzivom. Predstavnik Smučarske zveze je želel klubu še veliko uspehov, saj so rezultati TSK Valkarton tudi rezultati in uspeh Smučarske zveze Slovenije.

Na koncu skupščine si je klub zastavil še več novih in pomembnih ciljev: še več strokovnega dela, še več uspehov tekmovalcev, za kar bo treba oskrbeti tudi dovolj denarja..

Če bo le zuima naklonjena, bo

Klub organiziral v Logatcu več tekem. Tako je 3. in 4. februarja 1996 v Logatcu predvidena mednarodna tekma mladincev do 18 let starosti, dalje tekma za "Alpski pokal", ob udeležbi mladih tekmovalcev iz držav srednje Evrope. Izvedba tega tekmovanja bo pomembna za popularizacijo smučarskih tekov v Logatcu, sočasno pa bo to tudi priložnost za promocijo logaškega gospodarstva in podjetništva v tujini.

Na koncu je skupščina izvolila novo vodstvo kluba. Za predsednika izvršnega odbora je bil ponovno izvoljen g. Boris Obreza, ki je klub vodil zelo odgovorno in uspešno že v prejšnjem obdobju. Nato je izvršni odbor na svoji prvi seji izvolil za podpredsednika g. Jožeta Rupnika iz Hotedršice, od koder prihaja dobršno število uspešnih in obetavnih tekmovalcev.

Vse - za večji uspeh TSK Valkarton!

Anton Antičević

URADNE OBJAVE OBČINE LOGATEC

Logaške Novice št. 9/95

24.11.1995

Na podlagi 4. odst. 127. člena Statuta občine Logatec (LN št. 4/95 in 7/95 (popr.)) in na podlagi sklepa Ustavnega sodišča RS (Ur.l. RS, št. 61/95) izdajam naslednji

Sklep

o ustavitvi izvajanja volilnih opravil za volitve v svete krajevnih skupnosti občine Logatec

I.

Vsa volilna opravila za volitve v svete krajevnih skupnosti občine Logatec se na podlagi sklepa Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-1-213/95 zaustavijo za čas do odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ustavnosti 109. člena Zakona o lokalnih volitvah (Ur.l. RS št. 72/93, 7/94 in 33/94).

II.

Ta sklep velja takoj.

Štev.:008-1/95

Datum: 27.10.1995

Župan občine Logatec
Stanislav Brenčič, l.r.

Tekmovalci TSK Valkarton 1995

S PESMIJO PREK OCEANA

Iskrice z gostovanja Logaškega okteta v Argentini

JERNEJ TOMAZIN

Bogatejši za novo knjigo

ROŽICA

"V dolini tihi selo je, cvete tam krasna rožica..." Melanholično se preliva v poletno noč serenada. Naši "vojaki" so nas zopet presenetili z nam mlajšim neznanom pesmijo. Ko sem v letu 1951 začel peti pri moškem zboru, je bila tam skupina štajerskih fantov, nekdanjih nemških mobilizirancev, kasneje pa v angleški službi, ki so pogosto ob posebnih priložnostih urezali kako svojo, ki jo drugi nismo poznali; v stotniji slovenskih fantov so imeli namreč glasbenika in svoj moški zbor. Fantje so se pozneje razkropili po vsem svetu, s seboj pa ponesli nekaj lepih melodij, eno bolj zaljubljeno od druge... Rožice nisem nikoli več slišal, čeprav sem pel v različnih zborih. Oglasila se mi je šele na koncertu Logaškega okteta in vzbudila lepe spomine...

CERKVICA NA TABORU

Tratica pred staro cerkvico je bila prizorišče iger logaške mularije, pred vsem Klančarjev. Kadar smo se utrudili, smo polegali po travi in zrlili v breg proti Velikim bukvam, kjer gozd zakriva ostanke nekdanjega gradu, in premlevali še eno od skrivnostnih storij.

"Cerkvico na Taboru smo obnovili in Logaški oktet je slavje povzdignil s koncertom" se je bralo v pisanju Bineta, prijatelja iz mladih let, danes predsednika Zveze kulturnih organizacij logaške občine inž. Albina Čuka. "Fantje so verjetno v svojem pevskem višku, čeprav pojo že kar nekaj let, je pomenljivo pristavil.

ENA PTIČKA PRILETELA

Barbka se je vrnila iz Slovenije vsa navdušena: "Z Lojzetom sva bila na koncertu Logaškega okteta v čevški cerkvi. Krasno pojejo. Rekla bi, da še boljše kot Tržaški oktet, ki smo ga pred kratkim tu poslušali. Fantje se zanimajo za možnost gostovanja v Argentini..."

Tako se je začelo. Beseda je dala besedo, vmes so bila posvetovanja. Ugotovili smo, da nas je kakih 50 družin iz logaške občine, na katere bi se lahko obrnili za sodelovanje. Sledila so pisma in telefonski klici, faksi sem, faksi tja in kar nekaj uric sej Pripravljalnega odbora. Ljubezen do rojstnega kraja oz. kraja, od koder izhaja naš rod, lepi vtisi iz Slovenije in o ljudeh, s katerimi smo se srečevali, so bili tisto gorivo, ki je poganjalo motor naših prizadevanj.

LOGAŠKI OKTET JE TU

Na letališču 5. oktobra. Bliža se ura pristanka letala, ki prinaša pevce Logaškega okteta. Nestrpni in radovedni smo, kakšni so ti naši pevci? Toliko smo o njih govorili, si dopisovali; poznali se pa le nismo. Ko smo premlevali, kje naj bi se nastanili, smo imeli ponudbe skupnega stanovanja pri raznih ustanovah. Prevladalo je mnenje, naj se nastanijo po družinah, tako se bo vzpostavil tesnejši in neposrednejši človeški stik. Naj spoznajo naše dnevno življenje... Utrujeni, a žarečih obrazov se predstavljajo: Cveto, Andrej, Peter, Janez, Lovro, Primož, France, Tone, Marcel. Pet družin jih že težko pričakuje, da jih sprejme pod svoj krov in z njimi deli prihodnjih 20 dni, ki obetajo dovoljšnjo razgibanost.

Na sceni v Teatru Colon 12.10.1995.

AL COLON!

V Colon! - vzklikamo pri nas, komur se kaže, da ima lep glas. Tudi Logaškemu oktetu smo iz srca zaželeli nastop v Teatru Colon, še posebej, ko smo ga poslušali na prvih koncertih v Našem domu v San Justu, v Slomškovem domu in v Slovenski vasi. A priti v Teatro Colon, eno od najpomembnejših inštitucij v svetovnem merilu, niso mačje solze. Vendar prestiž in okolje sta bila prepomembna, da bi omahovali pred zaprekami, ki so se stavile po robu. Bo Logaški oktet kos izzivu?, so nekateri podvomili v zmogljivost našega ansambla in njegovega vodje Janeza Gostiša. A Janez je z opogumljajočim nasmehom vlil poguma in zaupanja vase, oktetovcem, in zadoneli so akordi Palestrine in Gallusa, Foersterja in Ipvaca in še, in še... Navdušeno občinstvo je terjalo dodatke, in kot posledek so zažuborele skrivnostne melodije Camino del Indio Athavalpa Yupankija, pa še take naše, kot je Sem zaljubljen bil... Veselje je eksplodiralo po uspehu. Še nočni dež se nam je zdel kot blagoslovljena rosa, ko smo se pomikali proti Edelweisu, da dostojno zalijemo in zlijemo srebro petindvajsetletnice Logaškega okteta z zlatom iz Salon Dorado (Zlata dvorana).

Na odru v San Justu 7.10.1995.

SREČANJA

Na programu 16. oktobra je pisalo: družabno srečanje ožjih rojakov z Logaškim oktetom. Prekrasen pomladanski dan (v domovini jesen!), je zbral v Slomškovem domu nad 60 rojakov iz Logatca, Rovt, Hotedršice, pa Žibrš, Medvedjega brda... Meso na žaru, zalito z vinom Santa Ana (se ga še spominjate, oktetovci?) je bila le zunanja motivacija srečanja, pa video posnetki iz domačih krajev... Kako nepričljeno so se razvili pogovori o skupnih znancih, o znanih krajih in dogodkih. Ljudje, da, ljudje so tisti, ki naredijo razliko. In res je tako! V teh treh tednih je bila logaška deveterica središče pozornosti, in prenekateri od teh nad dva tisoč obrazov, ki so jih gledali, bo Logatčanom ostal v spominu, z ljudmi s katerimi so se pogovarjali, se srečevali... Doživljali so najrazličnejša okolja: od razkošnega Salon Dorado do preprostih dvoran, od velemestne prestolnice Buenos Aires do blizu 2000 kilometrov oddaljenih Bariloch in Mendoze pod zasneženimi Andi. Peli so otrokom v slovenski šoli, pa ostarelim v starostnem domu, najbolj hvaležni pa so jim bili oboleli, ki so jih obiskali in jim peli na njihovih domovih: slepemu župniku Janezu Langusu, Emi Kesslerjevi in teti Franceta Mihevca.

Vsa ta doživetja bodo ostala vsem v globokem spominu. Oktetovci so spoznali deželo pod Južnim križem in v njej ljudi, ki so si jih morda drugače predstavljali, spoznali so tudi zelen slovenski grič sredi argentinske pampe...

OHRANI BOG TE V CVETI

Noč se nagiba v jutro, a v restavraciji Don Silverio je še vse živo. Logaški oktet se poslavlja in nocoj časti svoje gostitelje: družine Modic, Tomazin, Albreht, Eiletz, Selan, Lipušček in prijatelje, ki so jih spremljali na turneji. Zahvale in dobre želje so nocoj na prvem mestu. Čutimo, da smo te tedne vsi nekaj lepega prejeli... Solza ginjenosti je bila le potrdilo dobrote ljudi, ki jih je pesem združila v tem življenjskem trenutku. "Da srce zvesto kakor zdaj, ostalo bode vekomaj!"

Logaškemu oktetu želimo, da bi v letu svoje petindvajsetletnice cvetel v svojem najlepšem cvetu, ob novih pomladih pa vabil v svoje okrilje mlade logaške "kose", vredne svojih prednikov.

Koncert pred tekmovanjem

Logaški pihalni orkester je deset dni pred tekmovanjem v Ostravi na Češkem, ki se ga je udeležil, pripravil koncert v dolnjelogaškem Narodnem domu. Ob dobri udeležbi poslušalcev je orkester odigral svoj tekmovalni program, ki mu je, spredaj in zadaj, dodal nekaj svojih uspešnic. Program je tekoče povezoval Marko Cigale, pozdravne besede in srečno pot na tekmovanje je orkestru izrekel logaški župan Stanislav Brenčič; ob koncu progama se je orkester s šopkom zahvalil svojemu dirigentu, povezovalcu programa in pa vsem godbenicam.

Skoraj petdeset godbenikov je pod taktirko Matjaža Albrehta poslušalcem pripravilo zares lep glasbeni dogodek. Kar neverjetno je, kako je orkester zrasel v nekaj letih: tako po številu kot po kakovosti. Ne morem ga ocenjevati s strokovne plati, lahko ga s poslušalske: to, kar je bilo slišati, je tisto, kar sem si po tistem želel, da bi kdaj logaška godba na

pihala dosegla! Skorajda v vseh pogledih: po mladih, ki jih je zares pretežna večina - poprečna starost je 23 let -, po glasbeni izbratenosti - spet večina je šla ali še hodi skozi logaško glasbeno šolo, kar nekaj med njimi tudi skozi srednjo in celo glasbeno akademijo -, po tesnem sodelovanju glasbenih pedagogov z orkestrom - vsi, ki lahko, sodelujejo v orkestru -, po domačem dirigentu in po kakovostnih dosežkih, ki daleč presegajo druge glasbene dejavnosti v občini. Zahtevnost izvajanih skladb je izjemna, in kako dobro se zdi človeku, ko posluša, kaj mladi ob dobrem vodstvu zmorejo.

Namenoma ne bom zapisal ničesar, kar se mi ni zdelo povsem izdelano; zame je bil pomemben celotni vtis, ki je bil zelo dopadljiv in zares navdušujoč. Tolikšna učinkovitost kliče k nadaljnjemu spodbujanju skrbi za ta ansambel. Zapisal bom le še to, kar mi je bilo posebno dragoceno: komaj tu in tam je bilo videti

Na praznik Vseh svetnikov letos je Župnijski urad sv. Nikolaja v Logatcu založil in izdal Bogoslužno leto - Leto A, knjigo liturgičnih besedil. Svojska posebnost te publikacije je njeno avtorstvo, ki ga predstavlja liturgični krožek župnije sv. Nikolaja.

Prvi del knjige je pripravil Edvard Kobal (sicer tudi vodja liturgičnega krožka) in v njem predstavil župnijo kot bogoslužno skupnost. Poseben poudarek je pisec namenil organizaciji in načinu delovanja bogoslužnega krožka in prizadevanjem, ki so rodila to knjižno delo.

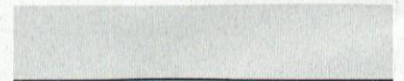
V drugem delu nas (žal - neimenuvani) avtorji pospremi skozi celotno bogoslužno leto od prve adventne nedelje do praznika Kristusa Kralja. Za vsako nedeljo in vsak praznik posebej so priobčene ustrezne liturgične vsebine od navedkov beril in evangelijskih branj ter izborov pesmi prek uvodnih misli, nagovorov (pridig), prošnih molitev, pozdravov miru in sprave pa vse do sklepnih misli in zahval. Vse pa je namenjeno posredovanju veselega oznanila, ki ga velja poglobljati, utrjevati in razširjati.

Knjigo, ki je izšla v 2000 izvodih, je z impresivno zgovornimi upodobitvami opremil arhitekt Igor Resnik, ki je z njemu lastno tehtnostjo oskrbel tudi jasno preglednost besedil. Naslovnico krasi podoba Znanilca odrešenja - delo slikarja Tomaža Perka. Lektorski delež je opravila prof. Mihaela Kavčič. Grafično pripravo je oskrbel ljubljanski studio Signum, knjigo pa je natisnila tiskarna Ljudske pravice iz Ljubljane.

Ob vsem pa je težko obiti "prisočnost" voditelja župnijskega občestva Toneta Kompareta, ki se je sicer podpisal le pod spremno besedo, s katero posveča knjigo članom župnijskega liturgičnega krožka.

Bogato berilo za vse leto in dlje.

Maš

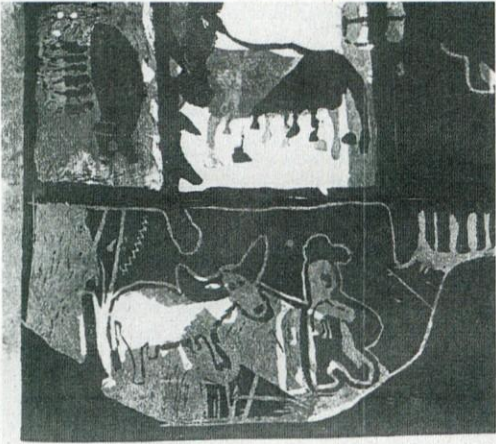

akega substituta, godbenika, ki je prispeval svoje na inštrumentih, ki jih sicer naš orkester nima. Če me oči niso varale, je bilo vseh gostov pet. To še povečuje vrednost in uspehe orkestra, saj so doseženi z lastnimi močmi, in niso samo stvar trenutka, ko se zberejo poklicni godbeniki in ob sodelovanju kakega domačega orkestra posežejo po odličnih mestih na tekmovanjih.

Kako se bo Pihalni orkester Logatec uvrstil na mednarodnem tekmovanju v 1. kakovostni skupini, ne vem; ko bodo Novice tiskane, bo to sicer že znano. Prepričan pa sem, da bo zaigral najbolje, kar zmore: za to je zrel. Ocenjevalni seštevki pa je vselej stvar trenutka: tudi tekmovalnega okolja, udeležbe konkurence, njene zahtevnosti, pa nekakšne sreče, ki je ali pa je ni. Vendar: smelim gre pot, in našemu orkestru zatovo gre.

Jago

Iz kataloga
7. Bienala
otroške grafike
Žalec 1995

NA KMETIJI - barvni linorez
Damjan Korenč, 7.r.
OŠ TABOR, Logatec

Tudi tako bogatimo življenje

Šolsko leto 1995/96 je že v polnem razmahu; letos smo ga začeli šele 4. septembra, zadnji dan pouka pa bo 21. junija. Kljub temu da bo zato šolsko leto nekaj krajše kot po navadi, imamo tudi letos v načrtu veliko dejavnosti in prireditev. Naši učenci in učenke se bodo redno udeleževali tudi različnih tekmovanj in prepričani smo, da jim bo ob pomoči požrtvovalnih mentoric in mentorjev tudi letos uspelo doseči lepe rezultate.

Nekaj prireditev in tekmovanj pa je že za nami. Naši učenci in učenke so pod mentorstvom ge. Slavke Sark zelo uspešno sodelovali na republiški prireditvi Bienale otroške grafike v Žalcu. Že spomladi so na razpis poslali 10 linorezov, od teh je na Bienalu razstavljenih kar šest. Avtorji so sedmošolci: Damjan Korenč, Doroteja Kociper, Robert Nagode in lanski osmošolci: Uroš Šparemblek, Maruša Brenčič in Damjana Meze.

Za nami je tudi že šolsko in regijsko tekmovanje v znanju logike. Na tekmovanje sta učenca pripravljali učiteljici ga. Marija Krašovec in Vesna Strle. Na regijskem tekmovanju, ki je bilo 14. oktobra v Idriji, so tudi letos dosegli izvrstne rezultate: iz 5. razreda: 1. mesto Gašper Žejn, iz 6. razreda: 3. mesto Robert Šemrov, iz 7. razreda: 2. mesto Gašper Antičević, iz 8. razreda: 1. mesto Danijel Bizaj, 3. mesto Urša Antičević.

Istega dne je bil na Ravnah na Koroškem 30. jubilejni Kros za veliki pokal Dela. Nastopilo je čez tisoč tekačev in tekačic in 44 ekip iz slovenskih občin. Tudi tu smo dosegli nekaj lepih rezultatov: v kategoriji mlajših deklic - ekipno sta zmagali Renata Šulek in Maruša Brenčič. V skupnem seštevku so naši zasedli 11. mesto.

Med prireditvami pa naj posebej opozorim na predstavitev projekta Ta logaška svinjarija, ki ga je z lanskimi četrtšolci vodila ga. Vera Kogoj. Projekt so predstavili septembra v logaški knjižnici, oktobra pa na skupni prireditvi za starše učencev naše šole.

Mlajši mladinski pevski zbor pod dirigentsko taktirko g. Zdravka Novaka je septembra že opravil prvi pomembni nastop. Pevci so posneli tri skladbe za slovenski radio in poželi vrsto pohval za izvrstno petje.

Zelo uspešno so svoje raziskovalno delo sklenili tudi udeleženci Naravoslovnega tabora vseh logaških osnovnih šol, ki smo ga letos prvič izvedli v domu Medved na Medvedjem brdu.

Čeprav so za nami komaj slabi trije meseci šolskega dela, smo nekaj sadov že poželi. Tudi v prihodnje se bomo trudili po najboljših močeh izpolnjevati svoje delovne naloge, ki smo si jih zastavili v letnem delovnem načrtu, in tako obogatiti tudi življenje našega kraja in občine.

Bojana Levinger

Večer baročne glasbe

Sredi oktobra je glasbena šola Logatec v farni cerkvi v Gor. Logatcu priredila koncert baročnih in predklasičnih skladateljev, ki je vključeval dela Bacha, Haendla in Vivaldija. Izvajalca Milko Lazar na čembalu in

Igor Švarc na violončelu sta sicer redkim poslušalcem pripravila prijeten večer. Njuno izvajanje so poslušalci sprejeli z vso pozornostjo in prisrčnostjo, še zlasti igranje na čembalu, ki je zbuvalo posebno radovednost, tako da so si posamezniki v odmoru ta zanimivi instrument ogledovali tudi od blizu.

Zanimanje za baročno komorno glasbo v Logatcu, seveda, ni kdo ve kolikšno, toda logaška glasbena šola je z omenjenim koncertom storila nov korak v glasbenem izobraževanju. In prav je tako!

A.Č.

Slovensko srce na Madagaskarju

Kar malce nejeverno sem preletel grobi scenarij predvidene dobrodelnice prireditve, načrtovane za Martinovo soboto 11. novembra, katere izkupiček naj bi bil namenjen slovenskemu misijonu na Madagaskarju. Prireditev naj bi potekala takorekoč kar prek celega dne. Andrej Žigon pa ne bi bil Andrej, če ne bi znal potrkati na vrata pevcev in ansamblov ter jih navdušiti za njegovo prireditev, znal pa je prav potrkati tudi na občinska vrata, da je občina prireditev vzela pod svoje okrilje. Župan Slavko Brenčič se je osebno trudil, da so organizacijske priprave potekale zadovoljivo in po scenariju Črta Kanonija, ki je z Daretom Miličem prireditev tudi povezoval in vodil. Kljub malce nenavadni uri (13. ura!) je prireditev v polni veliki dvorani Narodnega doma povsem uspela.

Slavnostni del se je pričel z nagovorom župana Slavka Brenčiča in slavnostno besedo msgr. Alojza Urana, ljubljanskega škofa. V kulturnem programu so sodelovali trio Lorenz, vokalna skupina Gloria, Moški vokalni kvartet iz Logatca, kvintet Pomladni odmev, duo Hren in otroška skupina Nazaret. Dramski igralec Tone Gogala je med prireditvijo bral besedilo o misijonih (na prireditvi tudi navzočega) Jožeta Planinška, narodnega buditelja misijonov. Slavnostni del prireditve je sklenila dr. Manca Košir. Nakar se je prireditev selila pod veliki šotor pred Narodnim domom. Nadaljevali so jo Čuki, ansambel Veter, Adi Smolar, Nace Junkar in skupina Gamsi. Na dražbi je bilo prodanih nekaj od darovanih del slovenskih slikarjev. Tudi zabavni del prireditve je bil zelo dobro obiskan in Andrej Žigon bo k svojim dosedanjim nabirkam za Slovensko vas Pedra Opeke lahko dodal še odnanišnji dar slovenskih src.

Ali, kakor sam pravi v svojem nagovoru k prireditvi: "Upanje tega in onega sveta je orehov zlatnik, ki ga sleherniku navržeš v mrzlični žep duše, pa mu v sanjah meketava meglica na čelo spe grčave prste na blazinini razpre..."

Naj torej upanje Andreja Žigona nikoli ne zamre, slovenska srca pa naj postanejo še bolj odprta za dobroto.

Albin Čuk

Objavljamo misli o dobroti, ki jih je dr. Manca Košir na prireditvi namenila Andreju Žigonu in vsakomur, ki zmore ali si prizadeva ponuditi sočloveku vsaj prgišče dobrote.

Imamo preveč, česar drugi nimajo niti za nujno preživetje?

(Foto: A.Ž.)

Manca Košir: O dobroti ... za Andreja Žigona

Ustavi se sestra! Poslušaj me brat!

Moja posoda je prazna. In stiska je huda.

Kje naj vzamem, kod naj dobim: kos kruha in vode in žive besede?

Da se nasitim. Da me ogreje.

Pomagaj mi, sestra, razumi me, brat!

Korak se je ustavil. Se odprlo uho.

Vidim te, slišim te!

Napolnila bom tvojo posodo.

In dala kos kruha in kozarec vode in živo besedo.

A ne reci mi hvala.

Ker ne polnim posode s svojimi darovi,

ne režem ti kruha od svojega in točim ti svoje vode.

Dajem ti le Njegove sadove.

A ne spoznala bi jih, če me ne bi TI prosil zanje.

Hvala ti za tvoj klic, in hvala za priložnost,

da se zdaj veselim s teboj.

Tvoja radost greje tudi moje srce.

Ko polnim tvojo posodo, mene ni manj, ampak ristem v tvojem spolnjenju.

Več ko ti odrežem kruha in več ko ti vode natočim, bogatejša postajam.

Vsaka beseda, ki jo izrečem zaradi tvoje stiske, se desetkrat povrne.

Ko boli mene, jih zaslišim, žive besede,

ki zdaj polnijo mojo praznino.

Tako se, lačna, nasitim Njegove bližine.

Vse je Njegovo.

Zato daj, kar imaš, in vzemi, kar si dal.

Da se povežemo, da se zavežemo v upanju in zaupanju.

Ti meni, kot jaz tebi, in ona njemu, ko on njej.

Saj zato si mi sestra, in zato si moj brat.

Naj se ustavijo koraki. In odpirajo ušesa.

Poglejmo se, poslušajmo se!

Podajmo si roke v siju Njegove LJUBEZNI.

Saj Luč zavrne temo, ko slišim tvoj klic in razumem tvojo stisko.

Ko ti polnim posodo s kruhom in vodo in z živo besedo.

In ko ti delaš enako.

Vse je povezano, vse prepleteno z nitjo Njegovo.

A tkanine LJUBEZNI ne morem stkati brez tebe, moj brat.

Niti ne morem sukati brez tebe, sestra.

Pomoči sem potrebna. In priložnosti za tkanje.

Jaz tebi, ti meni, on njej, ko ona njemu.

Biti potreben je milost.

Imeti potrebo je priložnost.

Da z milostjo udenemo nit in začnemo tkati Njegovo vezivo.

S pesmijo na ustih Ga slavimo, da nas je ustvaril lačne in žejne

in potrebne ljubezni.

In hvalimo Ga v plesu veselja, da nam je dal kruha in vode in žive besede.

Da lahko dam jaz tebi in ti njej, draga sestra, ljubi moj brat.

Odprimo vrata svoje duše, da vanjo posije milost dajanja.

Odprimo dlani, da jih napolni ta radost,

ko ti meni in jaz tebi, on njej in ona njemu.

Potegnil bo veter in raztrosil Njegova semena.

Bodi pozoren, moj brat, čakaj pripravljena, sestra.

Da ne preslišiš, ko te pokliče.

Da ne zamudiš, ko si ti na vrsti, da daš.

Pomagaj, Gospod, da bom prestregla Tvoje seme.

Da se bom razpršila v posode drugih in postala tvoja pomočnica.

Pomagaj mojemu bratu, da mi bo dal priložnost,

in stoj ob moji sestri, ko mi bo rezala kruh.

Naj se zgodi Tvoja volja!

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

Naš glas naj seže do vas

Dom upokojencev na Idrijski cesti na Vrhniki bo ob koncu novembra proslavil svojo dvajsetletnico. V program so pripravljali vsakoletno jesensko razstavo, dan odprtih vrat za vse, s katerimi pogosteje sodelujejo, in za vse, ki bi radi kaj več zvedeli o življenju in delu v domu, pripravljajo srečanje s svojci in znanci ter predavanje dr. Metke Klevišar.

Čas pa je nanizal že kar nekaj dogodkov.

Konec septembra smo dočakali že dolgo napovedovani piknik na vrtu za domom. Igrali so "Stari povratniki", prepeval je zbor društva invalidov in upokojencev iz Logatca. Za jed in pijačo je bilo odlično poskrbljeno. Mnogi pari so se veselo zavrteli. Bil je

lep, sončen dan, ki ga bomo še dolgo pomnili.

Prav na začetku oktobra smo praznovali rojstne dneve. Program so še popestrili naši pevci, ki se pod vodstvom g. Ivana Malavašiča učijo tudi novih pesmi.

Sredi oktobra so nas najprej obiskali malčki iz otroškega vrtca pri pošti. Peli so nam in plesali in prinesli "košček jeseni" in jesenskih plodov. Dan za malčki je nastopila humanitarna organizacija Hare Krišna - hrana za življenje. Peli so ter igrali na svoje instrumente. Na koncu so nas pogostili s slaščicami, pa še radi so odgovarjali na naša vprašanja.

Vera

Peš
na
Triglav

Letošnjega, zdaj že osmega, tradicionalnega pohoda na naš najvišji vrh se je udeležilo devet planincev logaškega planinskega društva.

Pohod je trajal od 19. do 22. avgusta. Že ob petih smo se zbrali pred Krpanom in krenili po stari poti prek Blekovskih gmaj, Rovtarskih Žibrš, Veharše, Dol, Gor, in Ledin do koč na Sivki, nato skoz Podlanišče do Cerknega in naprej na Labne, najvišje kmetije na poti čez Porezen, koder smo prvič prenočili, se tako odpočili za naslednji dan.

Drugega dne je bila pot krajša, saj smo se povzpeli na Porezen, nato krenili prek Podbrda, Retrovega brda in Sorice do Litostrojske koč na Soriški planini. Imeli smo dovolj časa za počitek in pripravo na naslednji dan, ko se je obetala še daljša pot.

Krenili smo tako na Nemški rovt, in skoz Bohinjsko Bistrico do Stare Fužine, se povzpeli na Uskovnico, nadaljevali pot proti Vodnikovemu domu in naprej do Planike, kjer smo tretjič prenočili.

Prva dva dneva smo imeli bolj kislo vreme, tretji dan pa so se gore pokazale v lepem, sončnem vremenu in prečudoviti barvi, ki te vedno vleče v hribe. Sonce je kar močno pripekalo. Četrti dan smo se na vse zgodaj napotili proti vrhu in vsi dosegli cilj, naš Triglav! Kasneje smo se počasi spustili proti Kredarici in po poti čez Prag do Aljaževega doma v Vratih, kjer nas je pričakal kombi, s katerim smo se vrnili domov.

Med udeleženci je bil najstarejši Ivan Korenč iz Gorenje vasi, ki se je udeležil vseh osmih pohodov, drugi med njimi Janez Slabe, ki se je pohoda udeležil sedmič. Ostali smo bili mlajši. Med njimi sta bila dva, ki sta se pohoda udeležila prvič in na vrhu doživela krst. Med udeleženci ni manjkalo tudi nežni spol.

Vse ljubitelje planin vabimo, da se nam pridružijo naslednje leto, ko se bomo devetič povzpeli na vrh Triglava.

Pa lep planinski pozdrav!

K.F.

JAMARSKA NESREČA
V LOGAŠKI JAMI

V soboto 24. junija se je skupina nemških jamarjev napotila v Logaško jamo. Vhodno brezno, strah in trepet za marsikaterega udeleženca spusta za javnost, jamarjem ne predstavlja večjega problema. Kljub temu, ali pa prav zato, pa se je v večernih urah tega dne tu zgodila že druga nesreča od kar je bila jama, leta 1962 odkrita. Tokrat se je ponesrečila Ute Wolfram (Robeland-Nemčija; jamski vodnik). Med spuščanjem proti dnu vhodnega brezna je padla z višine približno treh metrov. Pri padcu si je huje poškodovala hrbtenico. Prvo pomoč sta ponesrečeni nudila njena kolega Fricke Uwe (Batharsburg-Nemčija; jamar) in Hartwig Andreas (Gottingen-Nemčija; jamski reševalec), ki nas je obvestil o nesreči.

Zahvaljujoč usklajenemu in dobru delu pogumne zdravnice dr. Gomzi Hrabar Tonje, ki je nudila ponesrečeni zdravniško prvo pomoč na samem kraju nesreče, jamarjev reševalcev, ki smo poskrbeli za varen transport ponesrečene z dna 30 m globokega brezna, logaških jamarjev, ki so pomagali pri dvigovanju ponesrečene in dežurnih policistov, ki so poskrbeli za zavarovanje in radijske zveze je bila ponesrečena pol ure po prejemu obvestila o nesreči, zdravniško oskrbljena, dve uri za tem pa že v rešilnem avtomobilu na poti v ljubljanski klinični center. Navkljub hujši poškodbi hrbtenice, štiri mesece po nesreči Ute že sama hodi, čez leto

dni pa se bo že lahko ponovno ukvarjala z lažjimi športi. To je le ena od štirinajstih reševalnih akcij na katerih smo do sedaj v letošnjem letu posredovali jamarji reševalci. Povdariti velja, da se je le v eni akciji reševalo slovenske jamarje, pa še v tem primeru je šlo za hudo napako odgovornega delavca na zapornici vode. Pisno je bil obveščen, da bodo jamarji v jami, pa je kljub temu dvignil zapornico na reki. V vseh ostalih primerih je šlo ali za nemarkarje ali pa za tuje jamarje.

Vodja reševanja
Miran Nagode

Ker živimo na izrazito kraškem področju in prav je, da vsakdo ve nekaj tudi o organiziranosti in aktiviranju jamske reševalne službe. Jamarji reševalci smo organizirani v Jamski reševalni službi Slovenije, ki je javna služba za reševanje iz jam. Aktiviranje se vrši preko centra za obveščanje katerega telefonska številka je 985. Na tej številki je 24 ur na dan dežurni operater, ki ob prejemu obvestila o nesreči (ne samo jamski) alarmira ustrezno službo za reševanje.

Krvodajalci

Letos poleti je osnovna organizacija Rdečega križa organizirala krvodajalsko akcijo. Udeležilo se je je 134 krvodajalcev, kar je premalo, da bi zagotovili dovolj krvi, kolikor je potrebuje Zavod za transfuzijo v Ljubljani. Najmanj dvesto krvodajalcev bi bilo potrebnih, da bi pokrili potrebe po krvi, saj je nesreč na naših cestah še vedno preveč. Zato ste vabljeni vsi tisti, ki v juliju niste uspeli priti na akcijo, da se nam pridružite v decembru.

Morda je bila temu kriva sezona letnih dopustov, morda podjetja, ki so ukinila proste dni za krvodajalce. Tudi osnovna organizacija Rdečega križa se že več kot deset let ni spomnila svojih krvodajalcev, da bi jih nagradila s spominskimi značkami za petkratno oz. desetkratno dajanje krvi

in jih malen-kostno pogostila.

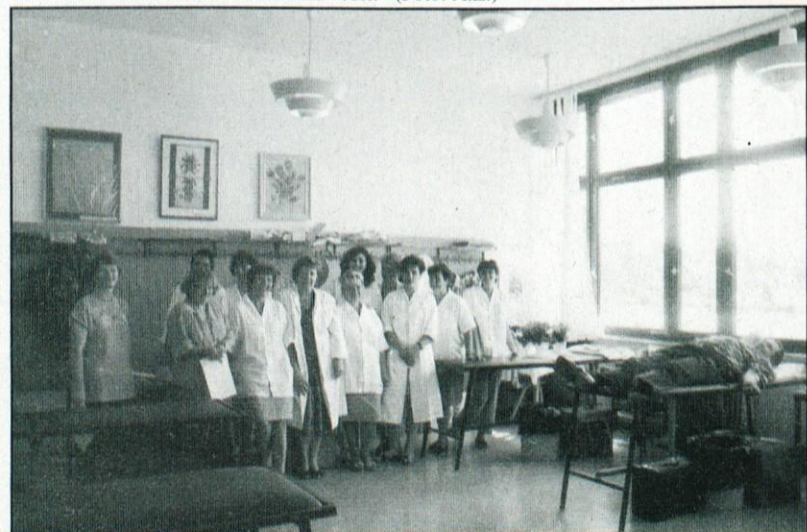
Skupaj bomo zmogli pridobiti več prostovoljcev, ki se nam bodo

pridružili v decembru.

Tovariški pozdrav!

Krvodajalec

Tudi kadar "teče kri" so obrazi lahko vedri. (Foto: A.Ž.)

PREJELI SMO ...

G. Marcelu Štefančiču

Po pisanju v zadnjih Logaških novicah sodeč, trpite za močno amnezijo (izguba spomina). G. Štefančič, se še spominjate, kako ste leta 1992 mole-dovali, naj Vam podpišemo izjave, da soglašamo z Vašo kandidaturo za Državni svet? Dobro! Spomnili ste se, mi pa tudi, da ste nas takrat ogoljufali. "Pripovedovali" ste, da kandidirate kot nestranski kandidat. Podpisovali smo Vam izjave podpore, čez nekaj dni smo zagledali Vaš spoštovani lik na TV, pod vašim likom pa podnapis - neke stranke!

Večkrat sem Vam že očital potegavščino, Vi pa ste vsakokrat zatrjevali, da ste bili izigrani. Toda, glej! Kakšen državni svetnik in celo podpredsednik Državnega sveta sploh ste, če sami ne veste, kam sodite.

Socialdemokratska stranka v Logatcu Vam ni mogla niti dati niti odvzeti volilnih glasov leta 1992, ker je tedaj životarila z nekaj člani, danes pa je SDSS popolnoma drugačna; močna stranka je! Kdo vse Vam je dal podporo za volitve 1992 je razvidno iz občinskega registra overovljenih podpisov. Toliko.

Janez Škrlič

P.S. Vaš kolega v Državnem zboru (in v stranki) je zelo nerazpoložen do upokojencev, za Vas, g. Štefančič, velja isto. Upokojenci nismo "socialni transfer", kakor nas imenuje Vaša koalicija: LDS, SKD in ZL, upokojenci smo popolnoma prepoznavni ljudje z imeni in priimki ter z delovno dobo, ki smo si jozaslužili z lastnimi rokami.

G. Štefančič, Charles Baudelaire je zapisal: "Kdor seje strup, žanje rože zla".

DA NE BO POZEBE ...

Spoštovani g. Štefančič, prispevek, ki sem ga napisala za junij/julijsko številko Logaških Novic, je zahteval odgovor na katerega pa vi kot predstavnik SKD nočete odgovoriti, zato pa raje, vi, kot več pisec, na nedostojen način razpravljate z menoj.

Ob prebiranju vašega prispevka ne morem mimo dejstva, da ste žaljivi. Nič hudega, tega sem iz prejšnjih časov navajena in sem preživela, vendar me bolj moti to, da se tisti časi pod krinko "demokracije" vračajo. Res konkretnih vprašanj niste postavili, postavlja pa se vprašanje zakaj predstavniki stranke SKD, ki pripada slovenski pomladi, vztrajate na dopisovanju v medijih in zakaj se niste poslužili demokratičnega pogovarjanja s strankama slovenske pomladi SDSS in SLS.

Povsem očitno je, da bi tudi mi kaj napisali, pa vendar smo upali, da bomo našli skupni jezik. Očitno smo se tedaj motili. Povsem jasno je postalo kakšna so vaša stališča, na seji Občinskega sveta, kjer smo potrjevali glavnega urednika Logaških Novic in je naša koalicija predlagala spremembo: ne iz strokovnega vidika, ker sta oba kandidata ustrezala pogojem razpisa, zato smo podprli nevtralnega kandidatinjo, ki se je na razpis prijavila, ker smo želeli, da Logaške Novice dobijo urednika, ki bo po dolgem obdobju vnesel nekaj svežine in nevtralnosti, ker naj bi jo časopis, ki je namenjen vsem občanom te občine, tudi imel. Približno enakega mnenja je bila tudi LDS, saj so to po razgovorih dali tudi vedeti. Utečeno glasovanje, ki je sledilo, je pokazalo, da so predstavniki SKD in LDS ter DeSUS-a, glasovali kot vedno in potrdili kandidata, ki ga je predlagala vaša stranka. Priznam pa, da je tudi en naš član zatajil in glasoval za vašega kandidata, kar pa izida volitev ne bi spremenilo.

Takih in podobnih dogodkov je bilo na sejah Občinskega sveta že veliko, zato lahko z gotovostjo trdim, da predstavniki SKD spretno paktirate s predstavniki LDS, kajti glasovalni stroj deluje pri vseh pomembnih zadevah v prid SKD in LDS, v duhu koalicije na državni ravni.

Tu pa se mi postavlja vprašanje vašega oporečništva, komu in kdaj. V preteklem socialističnem ali komunističnem sistemu, kolikor sem seznanjena, oporečniki takrat niso zasedali ključnih vodilnih mest, ne da bi bili moralno politično neoporečni; v sedanjem sistemu demokracije, pa tudi niste, ker sodelujete v vladi, ki je pozicijska. Zato je Vaša ugotovitev kar prava, da sreče z oporečništvom nimate.

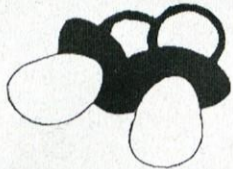
Ob praznovanju slovenske državnosti ste mi res čestitali k izvolitvi za predsednico OO SDSS Logatec s pripombo, da upate na uspešnejše sodelovanje. Pojasnila sem vam, da vidim sodelovanje v dogovarjanju ne pa v postavljanju zahtev, tako, da so za sogovornika že vnaprej nesprejemljive. Če predstavniki stranke Krščanske demokracije resnično želite delovati kot stranka slovenske pomladi, potem boste zbrali toliko modrosti, katere vam ne manjka, da boste presegli z dopisovanjem in se s strankama SDSS in SLS resnično začeli pogovarjati.

Glede volitev 1992 pa mislim, da niste poiskali pravega naslovnika, ker takrat še nisem bila članica Socialdemokratske stranke Slovenije. Jeseni 1992, kot navajate, naj bi SDSS pri volitvah v državnih volitvah podprla kandidata LDS. Mislim, da je to čista laž, ker SDSS takrat sploh ni obstajala v naši občini, taka kot je danes. Iz datoteke na državni ravni sem pridobila podatke, da je imela takratna SDSS samo 2 vpisna člana, od katerih je eden iz stranke izstopil, drugi pa se je izgubil. Popolnoma nove temelje SDSS smo postavili 15. marca 1994, ko je bil prvič v Logatcu predsednik SDSS, g. Janez Janša in ko se je zgodila Depala vas.

Predsednica OO SDSS Logatec
Ladka Furlan

P.S.: g. Štefanu Kocipru pa tokrat nič!

trgovina
DOJENČEK

**Janezova vas, Verd,
Krimskega odreda 11,
Vrhnika**

Vam nudi:

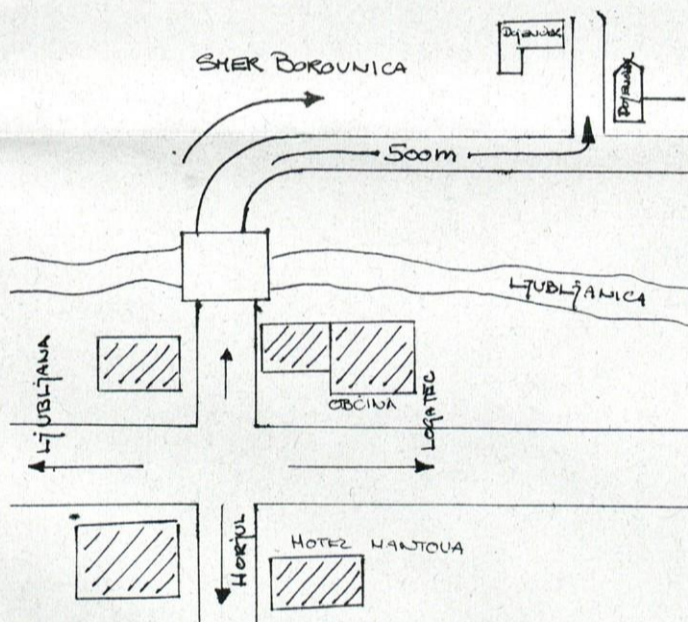
- veliko izbiro otroških vozičkov
- avto sedeže, posteljice, stajice, hojce, nahrbtnike...
- kozmetiko
- konfekcijo od 0 - 3 let
- otroško hrano in sokove HIPP

KOMPLETI ZA KRST

Vljudno vabljeni!

Delovni čas: 9 - 12, 16 - 19

sobota 9 - 12

kmečka KARTICA

je plačilna kartica, ki sta jo izdali Slovenska zadružna kmetijska banka, d.d., Ljubljana in Zveza hranilno kreditnih služb Slovenije, p.o., Ljubljana.

kmečka KARTICA

nadomešča plačevanje z gotovino, kadar želimo kaj kupiti oz. plačati; omogoča nam varnost pri denarnem poslovanju, ker gotovine v žepu pravzaprav ne potrebujemo več.

kmečka KARTICA

se lahko uporablja na prodajnih mestih (zadružne in ostale trgovine, gostinski lokali, turistične agencije, hoteli), ki so označeni z nalepko

kmečka KARTICA

Vse informacije dobite v enotah Zadružne kmetijske banke in pri hranilno kreditnih službah.

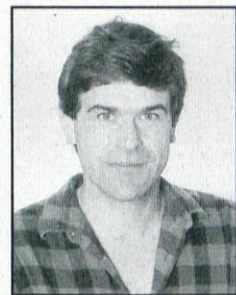

ZVEZA HRANILNO KREDITNIH
SLUŽB SLOVENIJE, p.o. Ljubljana

SLOVENSKA ZADRUŽNA
KMETIJSKA BANKA, d.d. LJUBLJANA

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)*

Zahvala

Ob nenadni in mnogo prezgodnji izgubi moža in očija

Slavka Kompana

se iskreno zahvaljujeva sorodnikom, prijateljem, sošolcem, šoferjem, sodelavcem, sosedom, družini Mihevc, vsem znancem, ki ste nama ustno in pisno izrazili sožalje, in vsem, ki ste pokojnika v tako velikem številu pospremili in s cvetjem zasuli njegov poslednji dom. Hvala za lepe poslovljne besede in za odigrano Tišino. Lepa hvala obema duhovnikoma za opravljeni pogrebni obred. Hvala lepa tudi Policijski postaji Logatec.

**Žalujoci žena Saša
in hčerka Špela.**

*Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

Zahvala

Ob boleči in prerani izgubi dragega očeta, dedka, in strica

Pavleta Trevna

iz Hotedršice

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in njegovim sostanovalcem in vsem za pomoč, izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala velja ge. dr. Katarini Turkovi za nesebično pomoč na domu ter pri njegovem dolgoletnem zdravljenju, lepa hvala vsem gasilskim društvom, Zvezi šoferjev in avtomehnikov Logatec, obema govornikoma za ganljive besede slovesa ob odprtem grobu. Iskrena hvala gre tudi Invalidskemu upokojenskemu pevske-mu zboru Logatec ter cerkvenim pevcem iz Hotedršice za čudovito zapete žalostinke. Lepa hvala vsem zastavonošem; enako g. župniku za pogrebno svečanost. Najlepša hvala tudi vsem, ki ste pokojnika v tako lepem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci sinova Beno in Bojan z ženo Jožico ter vnukinjo Darjo in sestra Rozi z družino ter ostalo sorodstvo.

Ob nenadni in boleči izgubi drage žene, mame in babice

Marije Šimon

s Stare ceste 76 v Logatcu

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in izrekli sožalje. Posebna zahvala vsem sosedom za pomoč, g. župniku za lepo opravljen obred in g. Albrehtu za zaigrano Tišino.

Žalujoci mož Štefan, sin Štefan, hčerke Marija, Slavica, Ljubica in Jožica z družinami.

ONESNAŽENOST ZRAKA JE VSAK DAN VEČJA

SAMI POSKRIBITE ZA SVOJE ZDRAVJE!

PRIVOŠČITE SI SISTEM

HYDRA

- OPERE VAM ZRAK V PROSTORU
(ki je nasičen z alergijami, prahom, bakterijami,...)
- ZRAK IONIZIRA
- GLOBINSKO OČISTI (odpravi pršico)

IZVAJA ŠE DRUGE FUNKCIJE, KI SO POMEMBNE ZA DOBRO POČUTJE.

ZDRAVJE JE PRAVICA VSEH!

Informacije na telefon: 065/73-201

MISIJON V ŽUPNIJI SV. NIKOLAJA LOGATEC

"OTROCI LUČI"

Tone Kompare

KAJ JE MISIJON?

Beseda MISIJON izhaja iz latinske besede missio, -onis in pomeni poslanstvo. Besede smo najbolj vajeni v pomenu: pošiljanje krščanskih učiteljev (misijonarjev) med drugeverce za širjenje krščanstva - najprej apostoli kot potujoči pridigarji in ustanovitelji prvih krščanskih občin, po pokristjanjenju rimske države so misijonarji delovali predvsem med Germani, Kelti in Slovani. Med Slovenci so delovali zlasti misijonarji iz Ogleja in Salzburga; od 16. stoletja dalje so pokristjanjevali zlasti v deželah zunaj Evrope. ⁽¹⁾

Kristus je naročil apostolom: "Pojdite in učite vse narode; krščujte jih v imenu Oeta in Sina in Svetega Duha" (Mt 28, 19). Apostoli in njihovi nasledniki so se v povezanosti z rastočo Cerkvijo zavedali, da jih Jezus vedno znova pošilja na misijonsko delo. ⁽²⁾

Kristusovo odrešenje ima splošno veljavo. Zato je tudi naloga Cerve, ki

jo je Kristus osnoval, da bi nadaljevala njegovo delo, splošna, vesoljna. To ji podeljuje dolžnost in pravico "misijonstva". V njem naj misijonarji, s sklicevanjem na človekovo vest, svobodno oznanjujejo evangelij med vsemi ljudmi in v vsaki zgodovinski situaciji. Najbolj ustreza tej nalogi način prvotne Cerkve, kjer misijonstva niso opravljali s kakim misijonskim ustrojem, marveč bolj z živim zgledom ljubezni, vere, poštenja, človeške pravčnosti. S takim pričevanjem naj se kristjani, v spoštovanju in ljubezni, tesno povežejo z drugimi; "priznajo naj se za člane človeške skupnosti, v kateri živijo, in naj se v različnih poslih in opravkih človeškega življenja udeležujejo njihovega družbenega in kulturnega življenja... Trudijo naj se za to, da se ljudje naše dobe ne bi oddaljili od božjih reči zaradi pretirane usmerjenosti v znanost in tehniko modernega sveta, ampak naj v njih zbudijo še monejšo željo po resnici in ljubezni, ki jo je Bog razodel" (M 11). Za vse to je treba "iskrenega in potrpežljivega pogovora". ⁽³⁾

ZAKAJ MISIJON, KAKŠEN JE NJEGOV NAMEN?

Letos z Božičnimi prazniki začnemo z ožjo pripravo na obisk svetega očeta v Sloveniji, ko bomo obhajali 1250-letnico krščanstva med Slovenci. Vera in materin jezik sta bili Slovincem v oporo in rešitev v najtežjih trenutkih zgodovine in sta nas ohranili na tem izredno strateškem in prepričanem območju. Za Slovence je bilo 'e do druge svetovne vojne znano, da smo bili zares globoko veren narod, ki ni poznal grdega govorjenja, ki je imel le posameznike, ki niso mogli sprejemati resnice, da je Bog naš oče in mi njegovi otroci. Medvojno in povojno obdobje nam je naredilo veliko škode. Vplivi so bili najrazličnejši. Mnoge je "očaral" uspeh "človeške revščine", zgubili so

stik z Resnico, usmerili so se v "meglo in temo" brez primere.

Spet drugi, ki smo formalno sicer ostali zvesti materini in očetovi dediščini, smo se tudi na svoj način oddaljili od resnice. Ohranili smo lupino, jedrca, sredico pa smo dovolili snesti črvu. Odkod sicer toliko razprtij, sumničenj, obsojanja, praznega govorjenja, alkoholizma,

kajenja (hudo nevarna droga) in še drugih oblik izgubljenja človeškega dostojanstva in identitete?

Misijon želi enim in drugim... in vsem prinesiti nekaj več svetlobe, resnice, svežine, poleta, optimizma, upanja in življenja. Povejmo to s pesnikom: "Naša zadnja luč je DUH. Vse je mračno, duh nam seva, k Bogu pota razodeva."

Zato se ne boste čudili geslu našega misijona: OTROCI LUČI.

Drug drugemu pomagajmo in drug drugega spodbujajmo, da bi bili in še bolj otroci luči.

LITERATURA:

1. Leksikon Cankarjeve založbe, str. 595, Ljubljana, 1976.
2. Stanko Janežič, Ekumenski leksikon, Teološki priročniki, str. 144, Celje, 1986.
3. Vladimir Truhlar, Leksikon duhovnosti, Studenci žive vode, nova serija II, Celje, 1974.

NEKAJ MISIJONSKIH PRIREDITEV

1. decembra -petek-prvi v mesecu
ob 16. uri - začetek misijona in srečanje za starejše, bolne, invalidne: "VI STE MOJI PRIJATELJI" (Jn 15,14)

Predstavila se bosta misijonarja g. Martin in br. Štefan. Med sv. mašo bo tudi podelitev zakramenta sv. maziljenja.

Možnost bo tudi za sv. spoved, predvsem za tiste, ki prej niste utegnili.

2. decembra -sobota-prva v mesecu
ob 15. uri - dogodek na ploščadi vrtca (glasbeno - kulturni program z nagovorom misijonarjev).

8. decembra -petek-praznik
Brezmadežne

ob 19. uri - okrogla miza v Narodnem domu: BOŽJI ROMARTUDI V SLOVENIJI, pogovor o pripravi na papežev obisk in o obisku samem. Sodelovali bodo: dr. Jazen Gril, direktor Družine in drugi člani glavnega odbora za pripravo papeževega obiska. Voditelj omizja bo misijonar Vinko Škafer.

9. decembra -sobota

ob 15. uri - OTROCI SVOJIM STARŠEM. Otroci bodo z besedo, kretjno, pesmijo... poizkusili posredovati svoje sporočilo staršem današnjega časa. Prireditev bo v Narodnem domu - v veliki dvorani.

13. decembra -sreda

ob 19. uri - osrednje srečanje logaške mladine z ansamblom AVIA BAND in nekaterimi znanimi športniki. Prireditev bo za vse - v Narodnem domu. Vstopnine ne bo.

17. decembra - 3. adventna nedelja - SKLEP MISIJONA

ob 15. uri - povzetek vsega dela v času misijona, zahvala in slovo od misijonarjev in sporočilo: VI STE LUČ, VI STE OTROCI LUČI.

VABILO: Vse prebivalce Logatca prisrčno vabim na naše prireditve v času misijona pri nas.

KLJUČARJI IN MLADI O MISIJONU

Najprej smo vprašali ključarja g. Jožeta Šviglja: **Kakšna je za vas razlika med rednim dogajanjem v župniji in med tistim v času misijona?**

- "Mislim, da se po misijonu marsikaj spremeni. Ljudje gremo bolj vase, posebej, če se srečanj pogosteje udeležimo. Pred leti so udeležence misijona ali podobnih verskih prireditev zaradi služb "secirali". Danes, hvala Bogu, tega ni več. V državi sicer živimo v miru, na vasi pa je toliko preprirov in nevoščljivosti med ljudmi. Želim, da bi misijon prinesel kakšno spremembo, premik. Verni moramo mnogokdaj več potrpeti, kadar nam kdo nagaja ali dela škodo. Kaže, kakor da mora otrok luči veliko več prenesti kakor drugi."

Nato smo povprašali gospoda Miha Groma: **Če bi se misijon začel danes, bi bili pripravljeni opustiti tudi delo v delavnici na raun udelebe na misijonu?**

- "Ker sem kristjan, se bom udeleževal misijonskih govorov. Potrudil se bom za udeležbo. Veliko mi še manjka. Nisem še dovolj poučen. Rad bi različne življenjske situacije izboljšal. Rad bi bil dober človek. Rad bi tudi pomagal sočloveku. Zgodilo se mi je že, da sem šel nekemu pomagat, npr., spravljat seno pred dežjem prav takrat, ko je nekdo prosil za delo v delavnici. Ker sem se odločil za dobro delo bližnjemu, sem večkrat izgubil zaslužek. Zaradi denarja misijonskih srečanj ne bom opustil."

Mladenki Urški Celarc smo zastavili tole vprašanje: **Kaj ti osebno priakuješ od misijona?**

- "Ker je to moj prvi misijon, ki se ga bom lahko zavestno udeležila, so moja pričakovanja morda drugačna od vaših, ki ste starejši od mene in oženem bolj izkušeni. Od misijona pričakujem, da bo pričevanje misijonarjev tako z besedami pri govornih kot tudi njihova radost do življenja začelo v nas porajati neke spremembe, novosti v vsakdanjem življenju. Da bi bile te spremembe pozitivne, da bi z njimi postajali bolj človeški in s tem človečili našo družbo. Misijonarji naj bi v svojem delu opozorili na napake, mi pa z njihovo pomočjo, spodbudami in nasveti mogli popraviti napake. Pričakujem neko domačnost in živahnost misijonarjev, pomoč z nasveti za naprej in sporočila za današnji čas. Želim si, da bi se po tem Logatčani vseh starosti zavedali, da naše življenje ne traja samo en dan, za katerega delam, porabim in uživam do konca, kot da ni naslednjega dne. Življenje je nekaj več, je lahko lepše in bolj smiselno, če ga preživim v prijateljstvu z drugimi, kljub temu da to zahteva ko'ek tebe in mene, da ga zgradiva. Zavedam se, da je to zelo težko. Zato si želim, da bo vse to ob pomoči misijonarjev in z Božjo pomočjo doumel vsaj en Logatčan in bi bil s tem trud misijonarjev poplačan. Potrudimo se, morda si ta eden ravno ti ali pa jaz."

- Lidija Oštir pa je takole odgovorila na vprašanje: **Kaj bi ti povedala mladim logatčanom, (če bi morala med misijonom spregovoriti), Če bi vodila srečanja mladih med misijonom?**

- "Pred meseci sem v neki reviji zasledila krajšo pesnitev, ki je nastala že daljnega leta 1750. Ko sem jo prvič prebrala, se mi ni zdela ni posebnega, pa vendarle sem jo zapisala in shranila. Ko sem jo čez čas ponovno prebrala, mi je postajala iz trenutka v trenutek bližja. Z vsakim branjem mi je vedno bolj postajalo jasno, kaj je tisto, ki me v njej tako privlači. Da bi ta čar odkrili tudi drugi, predvsem moji (sovrstniki, bi bila ta pesem prvo sporočilo, ki bi ga namenila mladim iz Logatca:

*Vzemi si čas za delo,
ki je cena za uspeh.*

*Vzemi si čas za razmišljanje,
ker je v njem vir moči.*

*Vzemi si čas za branje,
saj je le-to temelj modrosti.*

*Vzemi si čas za sanje,
in te bo dvignilo do zvezd.*

*Vzemi si čas za ljubezen in te bodo ljubili,
saj je oboje prva pravica bogov.*

*Vzemi si čas in se ozri okrog.
Dan je prekratek, da bi bil sebičen.*

*Vzemi si čas in se nasmelj,
ker je smeh glasba za dušo.*

(Iz stare irske modrosti)

Vzemi si čas... da, potrebno si ga je vzeti. Tudi nam mladim. Življenje je polno dogodkov: takšnih in drugačnih. Na svoji poti srečujemo različne ljudi. Polno je presenečenj, posameznih polomij, pa tudi vrhuncev in nepozabnih trenutkov. Vendar priznajmo, življenje je takšno, kakršnega si ustvarimo sami. In mi mladi se moramo tega še posebej zavedati. Spoznati moramo, da bogastvo ni samo to, kar imamo, ampak predvsem to, kar smo. Ni potrebno, da ima človek ogromno denarja. Bogastvo moraš znati poiskati v drobnih stvareh. Samo ozreti se je treba krog sebe.

Prijateljski odnosi, skupna srečanja, podobne misli, interesi, jasno zastavljeni cilji, iskren nasmeh, vera v življenje... Nič ni nemogoče.

Mladi, bodimo nasmejani in dobre volje, kajti najbolj izgubljen je tisti dan, ko se nismo nasmejali. Da bi z vsakim novim jutrom začutili lepoto življenja. Da bi bili hvaležni za radost in občutja, ki nas prevzemajo, ko pomislimo na ves ta čas, ki ga še imamo pred seboj na dneve, ki se nam ponujajo.

Pa ne pozabite: življenje je kot basen; ni važno, kako dolgo je, ampak koliko je vredno. Zato naj ne bo roman, ki so nam ga dali, marveč roman, ki smo ga napisali sami.